

Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków

ZA.5161.926.2020.EP

Gdańsk, dnia 7.12. 2020 r.

DECYZJA

Działając na podstawie przepisów następujących aktów prawnych:

- (1) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku — Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2020 r., poz. 256) [KPA]: art. 104 § 1 i 2, 107 § 1 i 2 KPA;
- (2) ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r., poz. 282) [Ustawa o Ochronie Zabytków]: art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4 pkt 4, art. 6 ust. 1 pkt 3, art. 36 ust. 1 pkt 5, art. 36 ust. 2a i 3 Ustawy o Ochronie Zabytków;
- (3) rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz.U. z 2018 r. poz. 1609 ze zm.) [Rozporządzenie MKiDN]: § 18, § 22 Rozporządzenia MKiDN;

Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków [PWKZ]

po rozpatrzeniu wniosku: Pana Łukasza Kitowskiego występującego w imieniu Gminy Kartuzy, ul. Hallera 1, 83-300 Kartuzy z dnia 17.11.2020 r. (wpł. 19.11.2020 r.) w sprawie wydania pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych na dz. 273, 161, 132 obr. Nowa Huta, gm. Kartuzy, na stanowisku archeologicznym Nowa Huta 1 – nowożytna huta szkła;

współrzędne geodezyjne: X: 6031731.382 Y: 6501807.614; X: 6031843.607 Y: 6501867.442

POZWALA

Gminie Kartuzy, ul. Hallera 1, 83-300 Kartuzy na prowadzenie badań archeologicznych poprzedzających przebudowę drogi gminnej nr N15020 w Nowej Hucie; na dz. na dz. 273, 161, 132 obr. Nowa Huta, gm. Kartuzy, na stanowisku archeologicznym Nowa Huta 1 – nowożytna huta szkła; zgodnie z przedłożonym do wniosku programem badań archeologicznych i załącznikiem mapowym;

z ustaleniem następujących warunków pozwolenia mających na celu zapobiegnięcie uszkodzeniu lub zniszczeniu zabytku (art. 36 ust. 3 Ustawy o Ochronie Zabytków, § 18 ust. 3 Rozporządzenia MKiDN), polegających na obowiązku Wnioskodawcy:

- Nakłada się obowiązek prowadzenia badań archeologicznych przez osobę posiadającą kwalifikacje, o których mowa w art. 37e Ustawy o Ochronie Zabytków;
- Zobowiązuje się wnioskodawcę do przekazania wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia badań archeologicznych, a w toku badań archeologicznych, na 14 dni przed dokonaniem zmiany osoby kierującej badaniami archeologicznymi lub samodzielnie wykonującej badania archeologiczne:
 - imienia, nazwiska i adresu osoby kierującej badaniami archeologicznymi lub samodzielnie wykonującej badania archeologiczne;

- dokumentów potwierdzających spełnianie przez tę osobę wymagań, o których mowa w art. 37e ust. 1 Ustawy o Ochronie Zabytków;
 - oświadczenia osoby, kierującej badaniami archeologicznymi lub samodzielnie wykonującej badania archeologiczne, o przyjęciu przez tę osobę obowiązku kierowania badaniami archeologicznymi albo samodzielnego wykonywania tych badań;
- Badania archeologiczne należy prowadzić zgodnie z wymogami metodyki badań, określonych w dokumencie pn. „Wytyczne do prowadzenia badań archeologicznych, cz. 2: „Badania inwazyjne lądowe” (Warszawa 2019), opracowanym przez Narodowy Instytut Dziedzictwa i rekomendowanymi zaleceniami Generalnego Konserwatora Zabytków z dnia 08.01.2020 r.
 - Kierownik badań archeologicznych niezwłocznie poinformuje Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wszelkich zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzonych badań archeologicznych, które mogą mieć wpływ na stan zachowania zabytku i zakres badań;
 - Kierownik badań archeologicznych informuje Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o przerwach w badaniach archeologicznych, które mogą wpłynąć na zmianę programu badań;
 - Teren po badaniach archeologicznych należy uporządkować w sposób niepowodujący zniszczenia pozostawionych tamże zabytków archeologicznych;
 - Badania należy prowadzić należy przy rozmarzniętym gruncie ze względu na ryzyko uszkodzenia substancji zabytkowej w przypadku eksploracji zamrożonych warstw i obiektów kulturowych
 - **Wszelkie nawarstwienia i obiekty kulturowe należy wyeksplorować w całości do poziomu calca**
 - Kierownik badań archeologicznych zapewni udział Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w odbiorze końcowym badań archeologicznych. W trakcie odbioru należy okazać dokumentację polową.

Ustala się następujący termin ważności niniejszego pozwolenia: 07.12.2023 r. per analogiam Prawo budowlane art. 37 ust. 1)

Zakres badań archeologicznych obejmuje: odhmusowanie wykopów, ręczną eksplorację warstw poniżej humusu, dokładne doczyszczenie profili i dna wykopów, zadokumentowanie tych prac, ręczną eksplorację obiektów, zabezpieczenie, wykonanie inwentaryzacji i zadokumentowanie pozyskanego materiału archeologicznego.

Badania archeologiczne objęte niniejszym pozwoleniem wymagają sporządzenia dokumentacji, zgodnej z § 22 Rozporządzenia MKiDN.

Po zakończeniu badań wydobyte w ich trakcie zabytki archeologiczne poddane zostaną doraźnej konserwacji na koszt inwestora i zgodnie z art. 35 ust. 3 Ustawy o Ochronie Zabytków przekazane za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków do muzeum lub innej jednostki organizacyjnej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 35 ust 4 Ustawy o Ochronie Zabytków

Opis uporządkowania terenu po zakończeniu prac: po zakończeniu badań teren zostanie zagospodarowany.

UZASADNIENIE

W dniu 19.11.2020 r. do Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wpłynął wniosek Pana Łukasza Kitowskiego występującego w imieniu Gminy Kartuszy, ul. Hallera 1, 83-300 Kartuszy w sprawie wydania pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych na dz. 273, 161, 132 obr. Nowa Huta, gm. Kartuszy, na stanowisku archeologicznym Nowa Huta 1 – nowożytna huta szkła. Wniosek spełnia wymogi formalne.

Zabytki archeologiczne podlegają ochronie prawnej na podst. art. 6 ust. 1 pkt 3 Ustawy o Ochronie Zabytków. Biorąc pod uwagę wyniki wcześniejszych badań archeologicznych na tym terenie, należy spodziewać się tutaj zachowanych nawarstwień i obiektów archeologicznych. W przypadku zabytków archeologicznych wszelkie zmiany w użytkowaniu terenów oraz związane z nimi działania inwestycyjne ingerujące w strukturę gruntu (poniżej współczesnej warstwy użytkowej), natrafiają na zabytkowe obiekty, niszczą je bezpowrotnie.

Zgodnie z treścią art. 31 ust. 1a pkt 2 Ustawy o Ochronie Zabytków osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która zamierza realizować roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru lub objętym ochroną konserwatorską na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub znajdującym się w ewidencji wojewódzkiego konserwatora zabytków albo roboty ziemne lub dokonać zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego jest obowiązana, z zastrzeżeniem art. 82a ust. 1 Ustawy o Ochronie Zabytków, pokryć koszty badań archeologicznych oraz ich dokumentacji, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne w celu ochrony tych zabytków.

Uwzględniając powyższe, planowanym działaniom inwestycyjnym muszą towarzyszyć badania archeologiczne. Po przeanalizowaniu wniosku oraz jego uzasadnienia, zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 5 Ustawy o Ochronie Zabytków, stwierdzono, że pod względem merytorycznym wnioskowany zakres prac nie budzi zastrzeżeń. Ze względu na dobro zabytku — jego prawidłowe zadokumentowanie i zabezpieczenie, na podstawie art. 36 ust. 3 Ustawy o Ochronie Zabytków pozwolenie niniejsze określa dodatkowe warunki zapobiegające uszkodzeniu lub zniszczeniu zabytku wymienione w sentencji.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 104 § 1 KPA oraz art. 36 ust. 1 pkt 5 Ustawy o Ochronie Zabytków orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za pośrednictwem tutejszego organu w terminie 14 dni od dnia doręczenia (art. 129 § 1 i § 2 KPA).
2. W trakcie biegu czternastodniowego terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków organu administracji publicznej, który wydał decyzję, składając oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 1 i 2 KPA).
3. Zgodnie z art. 47 ust. 1 Ustawy o Ochronie Zabytków, PWKZ może wznowić postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1, a następnie zmienić je lub cofnąć, w drodze decyzji, jeżeli w trakcie wykonywania badań, prac, robót lub innych działań określonych w pozwoleniu wystąpiły nowe fakty i okoliczności, mogące doprowadzić do uszkodzenia lub zniszczenia zabytku.
4. Na podstawie art. 162 § 1 KPA PWKZ stwierdza wygaśnięcie decyzji w przypadku, gdy została ona wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego w tej decyzji warunku, a strona nie dopełniła tego warunku.

Nie podlega opłacie skarbowej na podstawie art. 2 pkt 2 Ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1000 ze zm.) – jedn. budżetowe.

Z up. Pomorskiego Wojewódzkiego
Konserwatora Zabytków
mgr Edyta Przytarska-Szczęśna
Kierownik Wydziału
ds. Zabytków Archeologicznych

Otrzymują:

1. Gmina Kartuzy, ul. Hallera 1, 8-300 Kartuzy; pełnomocnik – Łukasz Kitowski
2. a/a EP [Edyta Przytarska, edyta.przytarska@zabytki.mail.pl]

Do wiadomości:

1. Narodowy Instytut Dziedzictwa 00-924 Warszawa, ul. Kopernika 36/40

mgr Edyta Przytarska-Zaczęta
Kierownik Wydziału
ds. Zabytków Archeologicznych
Konsultant Wojewódzkiego
Związku Zabytków